

I. Народно творчество.

Два сж бора редъ поредомъ расли. . .

Два сж бора редъ поредомъ расли,
между нихъ е ела тънковита.
Бори расли горе нависоко,
засланияли ела тънковита
отъ зли бури, отъ студени вѣтри,
да ѝ вѣтри върши не пребиятъ,
да ѝ бури клони не поломятъ.

Не сж били два бора високи,
най сж били два братя рождени,
а между имъ Елица сестрица.
Мила сестра братя засланияли
отъ зли хули, отъ студени речи,
да ѝ речи име не похулятъ,
да ѝ речи слава не погубятъ.

Народна пѣсенъ.

Сполучливо ли сж сравнени братята съ борове, а сестрата — съ ела?
Какъ се проявява обичъта на братята къмъ сестра имъ?

Народнитѣ пѣсни — както приказкитѣ, пословицитѣ и гатанкитѣ — сж създадени отъ отдѣлни даровити люде изъ срѣдата на народа. Тѣ сж изразявали чувствата, мислитѣ и желанията на цѣлия народъ, затова тѣхнитѣ пѣсни сж се харесвали, заучвали и предавали отъ уста на уста и отъ поколѣние на поколѣние. Имената на съчинителитѣ имъ били забравени.

У Недини слънце грѣе.

У Недини слънце грѣе.
То не било ясно слънце,
най ми била сама Неда,
съ черни очи еленови,
съ дълги клепки босилкови,

съ бѣли жбѣи бисерови,
съ тънка снага самодивска.
Събрали се малки моми
да играятъ по тревѣца,
да си бератъ жълто цвѣте,